

LLIBRES

Relatos de lo inesperado

Roald Dahl

Editorial Anagrama, 1987

Carnaval

Berta Jardí

Edicions de la Magrana, 1986

La recent desaparició de l'escriptor anglès Roald Dahl (1916-1990), m'ha portat a recuperar una de les seves obres més conegudes, *Relatos de lo inesperado*. Dahl, però, havia assolit els seus èxits més importants dins el camp de la literatura juvenil *Boy*, *Matilda*, *Charlie i La fàbrica de xocolata* o *Les bruixes*. A *Relatos de lo inesperado*, que juntament amb *Historias extraordinarias*, *El Gran cambio* i *Mi tío Oswald* són el més reixit de la seva producció per a adults, es manifesta, amb tota la seva plenitud, el seu macabre sentit de l'humor, que utilitza, a través d'un llenguatge molt àgil, per fer una dura dissecció de la vida més o menys quotidiana. Per a qui no conegui aquest text, recordarem que algunes de les seves narracions foren traslladades a la televisió en una sèrie anomenada *Històries Imprevistes*. Entre les més conegudes trobem *Gastrónomos* en la qual la penyora d'una aposta és la pròpia filla del protagonista, a *Mi querida esposa* per no perdre una aposta el personatge principal no dubta a tirar-se d'un vaixell en marxa, *Cordero asado*, conte gastronòmic per excel·lència -portat també a la petita pantalla per l'inimitable Hitchcock-, ens descriu un assassinat i la posterior destrucció per part de la policia -se la menges- de l'arma homicida -una espatlla de be-, la crueltat del mercantilisme de l'art és el tema central de *Tatuaje*, en la qual un home exhibeix a la seva espatlla la pintura d'un reconegut artista. Finalment, a la darrera narració, *Edward el conquistador*, assistim a un suposada personificació de Liszt en un gat. El joc, la sorpresa, la imaginació i el sentit de l'humor són les característiques que més destaquen en aquest recull de narracions per a adults.

Més o menys coincident amb la mort de Dahl ha estat el descobriment de *Carnaval*, l'única obra publicada, fins ara, de Berta Jardí. En algunes de les quinze narracions que formen part d'aquest llibre, hi trobem alguns factors comuns amb les històries de *Relatos de lo inesperado*. Es tracta, com a Dahl, de potenciar al màxim l'imaginatiu, a sovint clos, en un final inesperat. Aquest cant a l'imprevist i el fet de situar els personatges en entorns absolutament quotidians són elements coincidents en els dos escriptors, tot i que en Jardí, el sentit macabre és substituït, a vegades, per una subtil ironia. Algunes de les històries explicades per Jardí són purament realistes, és el cas de *L'entrevista*, *Parla, parla i no sé què diu* o *Reunió d'amigues*, altres, malgrat estar ubicades en espais absolutament quotidians, assoleixen un nivell

